

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.294/2022/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. január 4. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. június 28. napján kelt 7.B.156/2022/11. számú ítéletét megváltoztatja.

A bűnjeljegyzék 11. sorszáma alatt feltüntetett gépjármű forgalmi engedélyre elrendelt vagyonek Kobzást mellőzi, a lefoglalását megszünteti és a kiállító hatóságnak megküldeni rendeli.

A vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetést helyesen közügyektől eltiltásnak nevezi meg.

A vádlott helyesen 2021. június 19. napjától állt ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt, a beszámításra vonatkozó rendelkezésben is e napot tünteti fel a bűnügyi felügyelet kezdő napjaként.

A vádlott anyja neve helyesen: név1.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 28. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 7.B.156/2022/11. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk.184. § (1) bekezdés IV. fordulat] és bódult

járművezetés vétségében [Btk.237. § (1) bekezdés]. Ezért öt halmazati büntetésül 7 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, 5 év járművezetéstől eltiltásra és 8 év közügyektől letiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban jelölte meg. Vele szemben 4.649.850 forint összegben vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, ezen túlmenően pedig a tanúl vagyoni érdekelttel szemben történő vagyonekobzásról, a bűnjelekről továbbá a bűnügyi költség összegéről és annak viseléséről is.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében, valamint a vádlottól lefoglalt Lenovo és Macintosh számítógépek vádlott részére történő kiadása végett is. Az ügyészség tudomásul vette az ítélet rendelkezéseit.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.463/2022/13. számú átiratában kifejtette, hogy a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülés feltételei fennállnak, bejelentette, hogy nyilvános ülés kítűzése esetén azon nem vesz részt. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, amelyet a törvényszék egyébként törvényesen fogadott el, ezért a felülbírálat korlátozott. Az ügyben az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében írtak szerinti hatályon kívül helyezését megalapozó abszolút eljárési szabálysértés, valamint a Be. 609. § (1) bekezdésében írtak szerinti hatályon kívül helyezését megalapozó egyéb eljárési szabálysértés nem történt. Az általa megállapított és irányadó, a vádirattal egyező ítéleti tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, vele szemben az eljárás megszüntetésére nem kerülhet sor, emellett a tényállásban írt cselekmény jogi minősítése is törvényes és azonos a vádirati tényállással. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítéletet kizárólag a joghátrányra vonatkozó rendelkezés tekintetében van módja felülbírálni.

[4] A bíróság a bűnösségi körülményeket jelentős részben helyesen tárta fel, azok azonban helyesbítésre szorulnak. A bíróság egymással ellentétes megállapításokat tett azt illetően, hogy a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerésének milyen nyomatékot tulajdonított. E körben a bíróságnak az a megállapítása helyes, amely szerint ezen enyhítő körülmény jelentősége a tettenérés okán csekély. Helyesbítendő továbbá, hogy a vádlott kriminológiai értelemben volt különös visszaeső.

[5] A törvényszék által kiszabott büntetés törvényes, annak enyhítésére nem látott alapot. A járulékos kérdések tekintetében hozott rendelkezések is törvényesek és megalapozottak. Kifejtette azt is, hogy a vádlott fellebbezésében megjelölt Lenovo és Macintosh (helyesen MacBook Pro) laptopok lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról az elsőfokú bíróság azért nem rendelkezett, mivel a nyomozó hatóság e bűnjelek lefoglalását már a nyomozati szakban megszüntette és azokat a vádlottnak kiadni rendelte.

[6] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[7] A vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az ügyészség átiratában írtakat a lefoglalt eszközök vonatkozásában tudomásul vette, a fellebbezését ebben az irányban nem tartotta fenn. Csatolta a vádlott munkáltatói igazolását, mely szerint a vádlott az Cég2. alkalmazásában dolgozik részmunkaidőben, kisegítő és beszerzői munkakörben. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék az eljárása során eljárési szabálysértést nem követett el, a cselekmény minősítése törvényes, a személyi és enyhítő körülmények túlsúlya alapján azonban lehetőség van a védecével szemben kiszabott büntetés enyhítésére.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulást tűzött ki.

[9] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a kiszabott büntetés mértéke miatt érte perorvoslati támadás. A másodfokú bíróság ezért a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett büntetést kiszabó részét bírálta felül. A Be. 590. § (5) bekezdés alapján azonban a korlátozott felülbírálat ezen kívül kiterjedt a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, a bűncselekmény minősítésére, valamint a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében és 609.§ (1) bekezdésében írt hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések vizsgálatára. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a Be. 606. § (3) bekezdés szerinti korlátozásra is figyelemmel volt, miszerint a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó ítéleti rendelkezések megváltoztatásának csak a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy bűncselekmény minősítése megváltoztatásának esetén van helye. Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése folytán hivatalból felülbírálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, az előzetes fogvatartás és a bűnügyi felügyelet beszámítására, a vagyonek kobzásra és a bűnügyi költségre vonatkozó – rendelkezéseket is.

[11] Az elsőfokú bíróság az előkészítő eljárást perrendszerűen, a Be. LXXVI. fejezetben foglalt eljárási szabályokat betartva folytatta le. Terheltl vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben foglalt feltételek alapján került sor, ezt az eljárás során sem az ügyészség, sem a védelem nem vitatta. Tekintettel arra, hogy a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, a Be. 521. § (1) bekezdés alapján a vádirati tényállás megalapozottságára és a bűnösség kérdésére nem folytathatott le bizonyítást. A Be. 565. § (1) bekezdés alapján a vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította. A Be. 567. § (1) és (2) bekezdésben, a Be. 608. § (1) bekezdésben, így az (1) bekezdés h) pontjában (a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el), valamint a Be. 609.§ (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság nem valósított meg, így az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása nem merült fel.

[12] A beismerésre és a fellebbezés jogalapjára tekintettel az elsőfokú bíróság röviden indokolta határozatát, ennek jogalapjaként helyesen a Be. 562. § (2) és (4) bekezdését tüntette fel.

[13] A korlátozott felülbírálat alapja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás volt, miután annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem vizsgálhatta.

[14] Az ítéleti tényállás megalapozottságát nem érintően azonban a másodfokú bíróság megállapította, hogy a rendelkezésre álló iratok (rendőri jelentés, lefoglalási jegyzőkönyv, bevételi értesítés) alapján a tényállás (a vádirati tényállás is) elírást tartalmazott a vádlott ruházatából előkerült pénzösszeget illetően, ezért annak összegét javította, azt helyesen 1.649.850 forintban rögzítette a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése alapján.

[15] Az ítélet személyi része körében tett megállapítások a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a tényállásnak nem részei, ezért korlátozott fellebbezés esetén is helyesbíthetők.

[16] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzítetteket az iratok tartalma alapján a következők szerint pontosítja:

[17] A személyi részben feltünteti, hogy a vádlott jelenleg az Cég2-nél dolgozik rész munkaidőben, kisegítő és beszerzői munkakörben.

- [18] A vádlott ellen jelenleg nincs más büntetőeljárás folyamatban.
- [19] A vádlott előéleti adatai a következő pontosításra szorulnak:
- [20] Az 1. pont alatt feltüntetett ítéletet helyesen a Budakörnyéki Bíróság hozta, a másodfokú bíróság pontos megnevezése Pest Megyei Bíróság.
- [21] A 2. pont alatti ítélet helyesen 2004. június 16. napján emelkedett jogerőre.
- [22] A 2. és 3. pont alatti ítéletek esetében a mellékbüntetés helyes megnevezése közügyektől eltiltás.
- [23] Az irányadónak tekintett tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak, az alkalmazott Btk. megválasztása is helyes volt.
- [24] A büntetés kiszabása tekintetében a másodfokú bíróság az enyhítést célzó védelmi fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.
- [25] A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.
- [26] A törvényszék a büntetést meghatározó tényezőket, csaknem teljeskörűen számba vette, azt azzal szükséges kiegészíteni, hogy a vádlott terhére kell értékelni azon körülményt is, hogy a vádlott egyidejűleg többféle kábítószerrel kereskedett.
- [27] A vádlott bűnössége is kiterjedő beismerő nyilatkozatának értékelése során a törvényszék, mint ahogy arra a főügyészségi átirat is rámutatott, egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. Bkv. II/11. pontja szerint a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás enyhítő körülmény, nagyobb a nyomatéka, ha az felderítő jellegű. Tettenérés esetén csak a bűnösség elismerésének és a megbánásnak van jelentősége. Jelen ügyben a vádlottat a vele szemben intézkedő rendőrök tettenérték, felderítő jellegű beismerő vallomás tételére részéről a nyomozati szakban nem került sor, az előkészítő ülésen tett nyilatkozata pedig a vádirat szerinti bűncselekmények elkövetésének beismerésére szolgált, mely összhangban volt az ügy irataival, így annak a büntetés kiszabása során túlzott jelentőséget tulajdonítani nem lehet, az az elsőfokú bíróságét meghaladó nyomatékkal nem értékelhető a javára a büntetés kiszabása során.
- [28] A vádlott a Btk. rendelkezései értelmében visszaesőnek nem tekinthető, így a vádlott büntetett előélete az, amit súlyosító körülményként kell a terhére értékelni, helyesen kriminológiai értelemben tekinthető visszaesőnek.
- [29] Ezen túlmenően a büntetés kiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, az általa kiszabott szabadságvesztés büntetés mind nemében, mind pedig mértékében arányban áll a vád tárgyává tett bűncselekmények konkrét tárgyi súlyával, igazodik a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is, ez a joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére, annak fokozata is törvényes. A vádlott terhére rótt kábítószer mennyiségére, a terhelt előéletére és a többszörös halmazatra figyelemmel a 15 éves középértéktől messze elmaradó, a kiszabható büntetés alsó határához közelítő tartamú szabadságvesztés további enyhítésére a terhelti beismerés mellett sem volt alap.
- [30] Helytálló vele szemben a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés alkalmazása is, mert járművezetés bódult állapotban bűncselekményt követett el, az eltiltás mértékét is megfelelően határozta meg az elsőfokú bíróság.

[31] Ugyancsak helyes a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és annak mértéke is, mert a vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, annak megnevezését azonban pontosította az ítéltábla, mert az helytelenül került feltüntetésre.

[32] Az elsőfokú bíróság által a vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás is törvényes, annak összegét is helytállóan jelölte meg, melynek alapját a vádlottól lefoglalt teljes pénzösszeg képezte, mely a tényállásban történt pontosítást követően egyezést mutat immár az abban feltüntetett készpénz összegével.

[33] A bűncselekményből származó gazdagodással összefüggésbe hozható vagyontárgy pedig, amely nem a vádlott, hanem a családtagja tulajdonába került, a törvény kötelező rendelkezése folytán ugyancsak vagyonek Kobzás alá esik. Az elsőfokú bíróság e vagyonek Kobzás indokait az ítélet [45] bekezdésében helytállóan rögzítette, helyesen vonta vagyonek Kobzás alá tanú1, a vádlott élettársa tulajdonában lévő személygépkocsit és annak tartozékait, a rendelkezése mindössze annyiban szorult megváltoztatásra, hogy a gépjármű forgalmi engedélye vonatkozásában nem vagyonek Kobzásnak, hanem a lefoglalás megszüntetésének és a kiállító hatóságnak történő megküldés elrendelésének van helye a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[34] Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően a lefoglalt bűnjelkekről kimerítően és helytállóan, a törvénynek megfelelően rendelkezett. A védelmi fellebbezésnek a vádlottól lefoglalt, általa Lenovo és Macintosh laptopokként megjelölt bűnjelke kiadására vonatkozó igénye az eljárás ezen szakaszában azért nem foghatott helyt, mert mint ahogy arra a fellebbezési főügyészség is utalt átiratában, e számítógépek lefoglalását a nyomozó hatóság már korábban megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte. A Budapesti XVI. Kerületi Rendörkapitányság Bűnügyi Osztálya a Lenovo laptop lefoglalását 2021. október 1. napján kelt 01160/1056-345/2020. bü. számú, míg a helyesen MacBook Pro típusú laptop lefoglalását 2022. február 7. napján kelt 01160/1056-376/2020. bü. számú határozatával szüntette meg és rendelte kiadni a vádlottnak. E határozatok a vádlottnak és védőjének is kézbesítésre kerültek.

[35] Az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet kezdő napját, mely a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítás tekintetében jelentőséggel bír, tévesen tüntette fel az elsőfokú bíróság, mert ugyanazon a napon a vádlott nem állhat egyidejűleg két különböző, a beszámítás tekintetében is másképp értékelendő kényszerintézkedés hatálya alatt, ezért azt az ítéltábla helyesen 2021. június 19. napjában jelölte meg és a beszámításra vonatkozó rendelkezést is ennek megfelelően korrigálta.

[36] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés c) pontjában írt személyes adat vonatkozásában helyesbítette az ítéltábla a vádlott anyja nevét, mert az elírásra került.

[37] A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása és a bűnügyi költség összegére és annak viselésére vonatkozó rendelkezése is helytálló.

[38] Fenti indokokra tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[39] A másodfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese s.k.
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. június 28. napján kelt 7.B.156/2022/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.294/2022/7. számú ítélete folytán 2023. január 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. január 4. napján

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: